

[Ole Espersen]

hånd om de unge, der har problemer, i jo højere grad undgår man de meget, meget store senere udgifter i form af fængselsophold osv. Der er tale om en præventiv indsats, og det er vores grundlæggende opfattelse, at man gør mere ved at bruge midlerne på denne præventive indsats end ved at bruge dem, når skaden først er sket.

Vi har ikke herved taget stilling til, om der skal øgede ressourcer til i al almindelighed. Det sagde jeg også i mit første indlæg. Det er spørgsmålet om at finde ud af, hvor meget man tror det her vil koste personalemæssigt og økonomisk, og hvor man finder midlerne. Med vores holdning til dele af kriminalforsorgen er det klart, at vi foretrækker, at de tages fra den eksisterende lukkede del af systemet eller fra andre dele af det sociale område og føres over til det præventive, fordi vi ligesom alle andre mener, det er utrolig vigtigt at komme i gang med det her.

Der ligger altså ikke noget krav i denne formulering om øgede ressourcer som helhed til disse sektorer.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal bare sige til hr. Leif Hermann, at der jo ikke i en kort bemærkning er tid til at komme med en længere udredning.

Man skal se på samfundsforholdene dengang. Det er ikke sikkert, der har været så mange. Det kan være, man har set anderledes på de ting, børn gjorde. Vi har ændret holdning på utrolig mange områder.

Jeg kan give et eksempel. En lærer skrev: Det kan være nødvendigt igen at lære børnene, at der er noget, der hedder det syvende bud: »Du må ikke stjæle«. De ti bud er ikke givet for Gud. Han klarer sig jo nok endda. De er givet, for at vi skulle kunne leve sammen i et godt samfund. Derfor er det rart, at man lærer, at når du ikke må gøre de ting, så er det af hensyn til din næste. Når man afskriver disse ting og ligesom siger, at det er gammelt og antikt, som nogle har gjort, er det klart, at man får problemer.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er glad for, at fru Ebba Strange og hr. Ole Espersen tilkendegav, at det ikke nødvendigvis behøvede at betyde forøget ressourceforbrug,

at det var en omfordeling af de eksisterende midler til de mere forebyggende, altså det kriminalpræventive arbejde. Det går vi i Fremskridtpartiet også meget ind for.

Når jeg læser det motiverede dagsordensforslag, kan jeg ikke undgå at synes, at denne redegørelse, om end den er fra den tidligere justitsminister, er meget diffus. Det er faktisk derudaf, der springer et ønske om at få en opgørelse over, hvad det koster. Det kan man ikke se af redegørelsen.

Hvad er det egentlig, man vil? Ud over det med spejderkorpsen er der faktisk ikke ret meget nyt i denne redegørelse. Det var derfor, jeg spurgte justitsministeren, om han vedstod arv og gæld. Hvis ja, var det mest gæld, ministeren skulle svare på. Og så er der lige spejderkorpsen.

Derfor er det ret vigtigt at få at vide. Jeg betragter det, som om man ikke nødvendigvis behøver forøgede ressourcer, og at det er inden for det præventive, man ønsker at sætte ind.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil give fru Inger Stilling Pedersen ret i, at de ti bud er nogle udmærkede leveregler og udtryk for mange og almene moralske holdninger, som alle mennesker kan dele. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at de ti bud unægtelig regederlig er tævet ind i unge mennesker i det her land. Fru Inger Stilling Pedersen ryster på hovedet. Jamen så vil jeg godt henvise til de publikationer, som Jysk Børneforsorg igennem årene har udgivet, og hvoraf det fremgår, hvorledes man opdrog børn, som man mente var sædeligt og moralsk fordærvede. De blev opdraget med tæv og kristendom time efter time, dag efter dag, uden at det hjalp noget som helst.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det er en ganske kort bemærkning, fordi jeg synes, der er et enkelt punkt, der ikke bør have lov til at fortsætte i debatten, og så skal jeg i øvrigt ikke lægge mig imellem i meningsudvekslingerne mellem ordførerne for S og SF og Fremskridtpartiet.

Det er hr. Knud Linds gentagne talen om spejderkorpsene i denne forbindelse. Det viser, at hr. Knud Lind læser mere, end han har hørt efter, hvad jeg sagde, for i den redegørelse, jeg har givet her, er spejderkorpsene overhovedet ikke omtalt.